

РЕШЕНИЕ

№ 3674

гр. София, 05.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 05.05.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Йорданова
Димитър Петров

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **2220** по описа за **2023** година докладвано от съдия Пламен Горелски, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно, проведено по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания.

С касационна жалба Б. М. Н.-Ф., чрез адвокат – пълномощник оспорва решение от 13.07.2022 г. на Софийски районен съд, НО, 98^{МН} състав, по НАХД № 5353/2020 г. С решението е потвърдено издаденото от началник група при Отдел „Пътна Полиция“ – СДВР **НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ № 20-4332-003581/11.03.2020 г.**, с което на касатора са наложени следните административни наказания по Закона за движение по пътищата: за нарушение на чл. 25, ал. 1, на основание чл.179, ал. 2, вр. чл. 179, ал. 1, т. 5 - глоба 200 лв.; за нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в”, на основание чл. 175, ал. 1, т. 5- лишаване от право да управлява МПС за срок от три месеца и глоба 100 лева.

Касационната жалба съдържа доводи за неправилност на въззивното съдебно решение, вкл.: липса на мотиви; недоказаност на административнонаказателните обвинения. В съдебно заседание касаторът и/ил адвокатът не се явяват. С молба от 04.05.2023 г. адвокат М. К. е заявила, че: поддържа касационната жалба; не може да се яви, поради ангажираност по дело на РС – Костинброд; няма доказателствени искания. С допълнително представена писмена защита се претендира, че „наказателната отговорност е погасена по давност, съгласно чл. 80, ал. 1, т. 5 и чл. 81,

ал. 3 НК, вр. чл. 11 ЗАНН“.

Ответникът не е представляван и не е заявил становище.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, V^{ти} касационен състав, след като анализира наличните в делото доказателства, доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, приема за установено следното.

Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Предвид разпоредбата на чл. 218, ал. 1 АПК Съдът е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението, но за валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон следи служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени от касационния жалбоподател и Съдът не открива при извършената служебна проверка наличието на такива основания.

Неоснователно е възражението на адвоката – пълномощник за изтекъл срок на погасителната давност, за реализиране на административнонаказателна отговорност.

Според мотивите на Тълкувателно постановление № 1/27.02.2015 г., на ОС НК на ВКС и Втора колегия на ВАС, по тълк. д. № 1/2014 г., „в ЗАНН са регламентирани два вида давност: погасителна давност, с изтичането на която се погасява възможността компетентният орган да реализира правомощията си по административнонаказателното правоотношение (чл. 34 ЗАНН), и изпълнителска давност, с изтичането на която се погасява възможността компетентният орган да реализира изтърпяването на наложената административна санкция (чл. 82 ЗАНН); изпълнителската давност може да бъде квалифицирана на обикновена (по чл. 82, ал. 1 ЗАНН) и абсолютна такава (по чл. 82, ал. 3 ЗАНН); по въпросите на вината, вменяемостта, обстоятелствата, изключващи отговорността, формите на съучастие, приготвянето и опита да се прилагат нормите на общата част на Наказателния кодекс, доколкото в ЗАНН не е предвидено друго (чл. 11 ЗАНН“). Уредената с нормите на чл. 82 ЗАНН давност е т. нар. „изпълнителска“, което означава, че в ЗАНН липсват изрични норми, уреждащи въпросите на погасителната давност, по отношение издадени наказателни постановления, поради което субсидиарно приложение следва да намери нормата на чл. 80, ал. 1, т. 5 НК. Според последната, наказателното преследване се изключва по давност, когато не е възбудено в продължение на три години, в случаите, извън хипотезите по т. т. 1, 2, 3, 4 на същия текст, с оглед на което срокът по чл. 81, ал. 3, вр. чл. 80, ал. 1, т. 5 НК се определя на четири години и половина. В процесното НП № 20-4332-003581/11.03.2020 г. като дата на извършване на административното нарушение изрично е посочена датата 12.12.2019 г., поради което срокът на абсолютната давност за реализиране на административнонаказателната отговорност ще изтече, съответно на 12.06.2024 г. – обстоятелство, което не е настъпило към настоящия момент.

От показанията на разпитаните свидетели и от писмените доказателства съставът на районния съд е установил следната фактическа обстановка: на 12.12.2019 г., около 18:35 часа в [населено място] Б. М. Н.-Ф. управлявала по [улица]лек автомобил (с посочена марка и регистрационен номер, собственост на „Трак Инвест“ ЕООД) в най - дясната лента, с посока на движение към НДК, при което се отклонила наляво по платното за движение и така причинила ПТП с попятно движещия се в средната пътна

лента лек автомобил, с установена марка и регистрационен номер, управляван от П. И.; вследствие съприкосновението между автомобилите, върху този на И. били причинени щети от дясната страна - по предната и задната врата, както и по дясното огледало; след произшествието Б. Н.-Ф. продължила движението си, а И. я последвал, като същият забелязал до нея да седи и друго лице – възрастна жена; след сигнал на тел. 112 И. бил посъветван да се върне на мястото на произшествието, за да изчака служители на Отдел „Пътна Полиция“, които установили щетите по управлението от И. автомобил, съставили протокол за ПТП, както и докладна записка. Нарушителят е установен на 23.01.2020 г., когато Б. Н.-Ф. подписала декларация, в която посочила, че на конкретната дата, час и място е управлявала същия автомобил, но не е реализирала ПТП. За констатираните нарушения на същата дата е съставен АУАН, въз основа на който е издадено процесното наказателно постановление.

Въззивното съдебно решение е правилно.

Въззивният съд е проверил обективно, пълно и всестранно релевантните за административнонаказателните обвинения факти и обстоятелства. Съдът е обсъдил показанията на разпитаните свидетели, като е изложил убедителни мотиви, защо не кредитира доверие на показанията, дадени от св. С. Н. – майка на Б. Н. – Ф., както и на обясненията на последната. Изложил е ясни и убедителни мотиви в подкрепа на изводите, че административнонаказателните обвинения са доказани по несъмнен начин, а в административното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения на установените със ЗАНН правила. Касационният съд изцяло споделя тези заключения, с оглед на което и на основание чл. 221, ал. 2, изр. второ АПК не следва да ги преповтаря.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2, изр. първо, предл. първо АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд София – град, V^{-ти} касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 13.07.2022 г. на Софийски районен съд, НО, 98^{-ми} състав, по НАХД № 5353/2020 г.

Касационното решение е окончателно и не подлежи на обжалване и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: